

Sygn. akt IV Ka 358/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariusz Górski
Protokolant:	Magdalena Telesz

przy udziale Barbary Chodorowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2015 r.

sprawy **G. S.**

córki C. i M. z domu K.

urodzonej (...) w W.

oskarżonej za czyn z art. 193 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 23 marca 2015 r. sygnatura akt III K 920/14

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt IV Ka 358/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem, na mocy art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk umorzono warunkowo na okres 1 roku postępowanie karne wobec G. S. o to, że w dniu 27.08.2014 r. w W. woj. (...) po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach wejściowych do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) do którego nie miała tytułu prawnego, wdarła się do niego a następnie wbrew żądaniom właściciela lokalu tego nie opuściła działając tym na szkodę Gminy W.,

tj. o czyn z art. 193 kk.

Nadto, w oparciu o art. 67 § 2 kk oddano oskarżoną w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

Wyrok powyższy zaskarżył prokurator zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia mający wpływ na jego treść, a polegający na uznaniu przez Sąd, iż wina i społeczna szkodliwość czynu zarzuconego oskarżonej są nieznaczące, a jej postawa zasługuje na aprobatę albowiem była reakcją na potrzeby socjalne jej rodziny, które w XXI wieku powinny być zaspokojone co w powiązaniu z jego dotychczasowym

sposobem życia pozwala na zastosowanie względem niej środka probacyjnego w postaci warunkowego umorzenia prowadzonego przeciwko niej postępowania, podczas gdy względem oskarżonej na wniosek prokuratora Sąd Rejonowy w Wałbrzychu wyrokiem z dnia 16.10.2013 r. umorzył już raz warunkowo postępowanie o podobny występki, a kolejnego podobnego występkę dopuściła się w okresie próby orzeczonej tym wyrokiem, wobec czego wydając wyrok zaskarżony niniejszą apelacją Sąd powinien mieć na uwadze ten fakt albowiem postawa oskarżonej zasługuje na pełną dezaprobatę, a orzeczenie Sądu kolejny raz warunkowo umarzające prowadzone przeciwko niej postępowanie bez rzetelnego sprawdzenia niezbędnych do zastosowania tego dobrodziejstwa przesłanek w żadnym wypadku nie spełnia funkcji prawa karnego z zakresu prewencji indywidualnej jak i ogólnej, mając zaś na uwadze nagminność popełniania tego typu przestępstw uznać należy, iż czyn zarzucony oskarżonej powinien zostać napiętnowany i ukarany.

Tym samym apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Wałbrzychu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

Nie kwestionując trudnej sytuacji życiowej G. S. nie sposób zgodzić się z Sądem I instancji, że ta okoliczność jest wystarczającą przesłanką do faktycznego akceptowania bezprawia. Takim zaś było niewątpliwie działanie oskarżonej 27.08.2014 r. i to w sytuacji, gdy nie upłynął jeszcze okres próby związanej z warunkowym umorzeniem postępowania za analogiczne działanie jak omawiane obecnie.

Nie sposób przecież zgodzić się z poglądem, że chęć zagwarantowania przez G. S. (jak to określił Sąd Rejonowy) potrzeb socjalnych dla siebie oraz swojej rodziny może być realizowany w sposób ewidentnie sprzeczny z prawem, a takie stanowisko w istocie wyraża Sąd I instancji.

Jedynie na marginesie należy zauważyć, że sąd ów rozpoznając sprawę merytorycznie na posiedzeniu nie pokusił się nawet o sprawdzenie wiarygodności twierdzeń oskarżonej, a to czy istotnie do wyprowadzenia się z poprzednio zajętego mieszkania zmuszona została nagannym zachowaniem brata mieszkającego w sąsiedztwie, czy też kolejny raz postanowiła wykorzystać swoją trudną sytuację rodzinną dla zajęcia następnego mieszkania.

Podkreślenia wymaga też fakt, iż G. S. nie podejmowała nawet prób legalnego uzyskania przydziału lokalowego lecz postępowała metodą „faktów dowolnych”.

Z uwagi na powyższe – zdecydowano jak w wyroku.

mn